

РЕШЕНИЕ

№ 2937

гр. София, 29.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 29.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **3792** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК, във вр. с чл. 46а, ал. 2 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Я. З. Я., гражданин на И., ЛНЧ7000413252, принудително настанен в СДВНЧ, чрез адв. В. И., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица]

№ 130, офис 9 срещу Заповед № 5392 ПАМ – 674/07.04.2022г. на началник на сектор „Незаконна миграция“ към отдел „Миграция“ СДВР за настаняване на чужденца в специален дом за временно настаняване на чужденци /СДВНЧ/ при дирекция „Миграция за срок не повече от шест месеца.

В жалбата се излагат съображения, че обжалваната заповед е издадена в противоречие с целта на закона, поради липса на разумна възможност за връщане в страната по произход – И.. Съществува възможност за налагане на по-лека от задържането обезпечителна мярка по чл. 44, ал. 5, т. 1 от ЗЧРБ – ежеседмично явяване в териториалната структура на МВР по местопребиваване. Приложени са документи по чл. 72, ал. 5 от ЗЧРБ за осигуряване на жилище и издръжка на жалбоподателя от Х. Г. А., негова братовчедка. Правят се възражения, че жалбоподателят не е бил изслушан в хода на административното производство, за да даде разяснения, че има сключен договор за наем. Не е налице опасност от укриване, чужденецът има социални връзки в страната, роднини и приятели, живее в България от 2015г., говори български език и е интегриран в общността. В хода на съдебното производство доводите се поддържат лично от жалбоподателя и от адв. П., преупълномощен от адв.

И..

Ответникът, редовно призван не изпраща представител. Представя писмени бележки, в които излага доводи за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № 5364з – 1521/18.09.2020г. на директора на Дирекция „Миграция“ на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка „връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна, на основание чл. 44, ал. 1 и чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ. В мотивите на заповедта е посочено, че по отношение на чуждия гражданин има влязло в сила решение №1561/02.05.2019г. по описа на ДАБ при МС за отказ за предоставяне на международна закрила и Решение № 19/2018г. на Вицепрезидента на Република България за отказ от предоставяне на убежище.

На 07.04.2022г. е изготвена докладна записка от мл. ПИ в 02 група А. сектор „Незаконна миграция“ при отдел „Миграция“ СДВР до началника на отдел „Миграция“ СДВР, в която е посочено, че на 07.04.2022г. около 15.30 часа при проверка на лица, чужди граждани във фризьорския салон на адрес [населено място], [улица] установен Я. З. Я., [дата на раждане] При направена справка в АИС – БДС е установено, че той е с отказан статут на бежанец с решение № 4298/30.06.2021г. на АССГ. Същият е обявен за общодържавно издирване с телеграма № 28873/03.12.2020г. и с мярка към обекта – задържане, тъй като адресът на който пребивава в@@@@[жк]не е обявен в системите на МВР. При проведени беседи със служителите на дирекция „Миграция“ е заявил, че иска да си закупи билет и да се върне в И., но впоследствие се е укривал и не е открит на последния известен адрес, а именно [населено място] [улица], вх. А, ап. 7 и е възпрепятствал изпълнението на наложената административна мярка – връщане до страна на произход. Направено е предложение да бъде издадена заповед за принудително настаняване в СДВНЧ. Изложени са мотиви, че поради наличие на опасност от укриване, спрямо чужденеца не може да се приложи по – лека мярка по чл. 44, ал. 5 от ЗЧРБ.

На основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ и мотивите в цитираната по-горе докладна записка със Заповед № 5392 ПАМ – 674/07.04.2022г. на началник на сектор „Незаконна миграция“ към отдел „Миграция“ СДВР е разпоредено принудителното настаняване на Я. З. Я. в СДВНЧ, за срок не повече от 6 месеца от датата на фактическото настаняване, а именно от 07.04.2022г.

Заповедта е връчена на чужденеца лично на 07.04.2022г., жалбата срещу нея е подадена на 19.04.2022г.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. С тях са представени доказателства за компетентност на издателя на заповедта, а именно Заповед № 813з – 9426/06.12.2018г. на директора на СДВР и удостоверение рег. № 513р – 34542/26.04.2021г. на началник отдел „Човешки ресурси“ СДВР. Въз основа на доказателствата съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган.

Представено е копие от нотариално заверена декларация на Х. Г. А. по чл. 72, ал. 5 от ППЗЧРБ, че до изпълнение на ПАМ – връщане в страната по произход, тя ще осигури жилище и издръжка на Я. З. Я.. Жилището се намира на адрес [населено

място], [улица], ет. 4, ап. 8. Представен е и трудов договор от 01.02.2020г. с основно месечно възнаграждение в размер на 1950 лева с допълнително споразумение към него от 01.02.2022г. за основно месечно трудово възнаграждение от 2100 лева на Х. Г. А..

От страна на жалбоподателя е представено копие на договор от 05.04.2022г. за наем на недвижим имот, находящ се в[жк] [жилищен адрес] Цариградски комплекс III част, предходен договор за наем за същия имот от 16.04.2021г., сключени между Я. З. Я. и В. Н. Д. и Ц. М. Д..

Разпитана е свидетелката Х. Г. А., която дава показания, че ще осигури издръжка и жилище на жалбоподателя, така, както е декларирала по чл. 72, ал. 5 от ППЗЧРБ на адреса на [улица], където чужденецът ще живее заедно със сина ѝ.

Жалбоподателят лично е дал обяснения, че живее в[жк], редовно е плащал вноските си по договора за наем. Не може да уточни къде ще живее, посочва [жк], апартамента на [улица]. Желает да придобие статут в страната, няма намерение да се завърне в И..

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Жалбата е в срок, срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, подадена е от надлежна страна, за която е налице интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, мотивирана с посочване както на фактическите, така и на правните основания за издаването ѝ, с оглед на което е спазено изискването на чл. 59, ал. 1 във вр. с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Като правни основания за издаване ѝ са посочени разпоредбите на чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ, а от фактическа страна органът е приел, че по отношение на чужденеца е приложена ПАМ по чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ и препращане на мотиви към докладна записка № 5392р-867/07.04.2022г. на мл. ПИ в 02 група А. сектор „Незаконна миграция“ при отдел „Миграция“ СДВР до началника на отдел „Миграция“ СДВР и наличието на опасност лицето да се укрие. Оспорената заповед е издадена при спазване на административно-производствените правила. Не се споделят изложените в жалбата твърдения за нарушение на чл.35 АПК, тъй като конкретната фактическа обстановка е правилно установена.

Съгласно разпоредбата на чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, посочена като правно основание за издаване на процесната заповед, в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. Принудително настаняване се разпорежда и в случаите, когато чужденецът не изпълнява условията на наложените по ал. 5 обезпечителни мерки

Анализът на относимите норми сочи, че материално-правните предпоставки, които следва да са налице, за да се издаде заповед за принудително настаняване на чужденеца в СДВНЧ, са заповед за приложена административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЧРБ и поне една от следните предпоставки, а именно лицето да възпрепятства изпълнението на заповедта или да е налице опасност същото да се укрие. Мярката по чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, каквато безспорно е процесната, има за цел да

обезпечи изпълнението на предходната мярка за връщане на лицето в страната по произход.

В случая, не се спори между страните, че по отношение на жалбоподателя е издадена заповед за принудително връщане до страна на произход. Административният орган е посочил необходимостта от настаняването в СДВНЧ, като е мотивирал акта си от фактическа страна с това, че чужденецът е обявен за общодържавно издирване с телеграма № 28873/03.12.2020г. и с мярка към обекта – задържане, тъй като адресът на който пребивава в@@19@[жк]не е обявен в системите на МВР. След проведени беседи със служители на дирекция „Миграция“ се е укрил и не е открит на последния известен адрес, а именно [населено място] [улица], вх. А, ап. 7 и е възпрепятствал изпълнението на наложената административна мярка – връщане до страна на произход. Административният орган се е позовал на опасност от укриване, каквато е налице в този случай и същата изключва приложението на чл. 44, ал. 5 от ЗЧРБ. Служителите на отдел „Миграция“ СДВР не са открили чужденеца на декларирания от него адрес, той не е посочил пред административните органи за контрол над чужденците в страна действителния адрес на който пребивава в[жк]. Поради невъзможност да бъде открит е обявен за общодържавно издирване. В хода на съдебното производство се представят противоречиви данни относно адреса, на който чужденецът възнамерява да пребивава. Може да се направи извод, че той не желае да посочи точен адрес, на който да бъде открит от служителите на отдел „Миграция“ и ако бъде освободен от СДВНЧ няма да се изпълни наложената ПАМ – връщане в страната по произход, поради неоткриването на чужденеца. Налице е опасност от укриване по смисъла на §1, т. 4в от ДР на ЗЧРБ, съгласно която разпоредба "Опасност да се укрие чужденец, спрямо когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3" е налице, когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че същото лице ще се опита да се отклони от изпълнението на наложената мярка. Данни в тази насока могат да бъдат обстоятелството, че лицето не може да бъде намерено на обявения от него адрес на пребиваване, наличие на предходни нарушения на обществения ред, на предходни осъждания на лицето, независимо от реабилитацията, не е напуснало страната в рамките на предоставения му срок за доброволно напускане, ясно е показало, че няма да се съобрази с наложената му мярка, притежава подправени документи или няма никакви документи, представило е невярна информация, вече се е укривало, не е спазило забрана за влизане и други. В случая жалбоподателя не е намерен на обявения от него адрес и е обявен за общодържавно издирване. Освен това не желае да се завърне в И. доброволно и възнамерява да остане в страната, въпреки, че няма предоставен статут. Обосновано, правилно и законосъобразно е преценено, че мерки по чл. 44, ал.5 от ЗЧРБ няма да са ефективни и няма да гарантират изпълнение на ПАМ – връщане в страната по произход.

По изложените съображения съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, в установената форма, при спазване на процесуалните правила, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона. На основание чл.172, ал.2 АПК оспорването следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, следва жалбоподателят да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, поискано с писмените бележки по делото, определено съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 24 от

Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София - град, I – во отделение, 43- ти състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. З. Я., гражданин на И., ЛНЧ7000413252, принудително настанен в СДВНЧ срещу Заповед № 5392 ПАМ – 674/07.04.2022г. на началник на сектор „Незаконна миграция“ към отдел „Миграция“ СДВР за настаняване на чужденца в специален дом за временно настаняване на чужденци /СДВНЧ/ при дирекция „Миграция за срок не повече от шест месеца.

ОСЪЖДА Я. З. Я., гражданин на И., ЛНЧ [ЕГН], принудително настанен в СДВНЧ да заплати на дирекция „Миграция“ – МВР, [населено място], [улица] юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: